

Podnikatel

Podnikatelský list pro Českou republiku

Ročník 12
č. 3/2008

Informace pro top management / náklad 16 000 výtisků / www.podnikatel-info.cz

Témata měsíce: Stavebnictví / Technologie pro města a obce

Skončí šílenství?

Když člověk čte zprávy o některých dopravních nehodách z poslední doby, vnucuje se otázka, zda vůbec někdy skončí to šílenství na našich silnicích a dálnicích. Osm mrtvých v mikrobusu v polovině letošního února, zřejmě jako obětí neopatrného předjíždění kamionu řidičem protijedoucího osobního vozu, je hrozným mementem lidské bezohlednosti a stupidity. Kdo však sedí často za volantem, přesvědčuje se dnes a denně, že nejde o nic výjimečného, spíš naopak. Ti, kteří jezdí ohleduplně, jsou u nás v silné defenzivě. Lebeční dutiny postav usazených v plechových krabicích na kolech ukrývají z velké části arogantní, naduté a sobecké mozky. Ty nejenže běžně nedodržují elementární pravidla silničního provozu, ale často úmyslně ohrožují druhé i sebe nepřiměřenou rychlostí, agresivním předjížděním, podrážděnými reakcemi na chování ostatních řidičů a vynucováním jejich respektu stylem: Všichni stranou, teď jedu já! Symbolem zoufalé úrovně našeho motorismu je především nechvalně proslulá dálnice D1 mezi Prahou a Brnem. Sledovat dopravní vysílání Českého rozhlasu se tedy stalo nutností, nechcete-li téměř při každé cestě mezi oběma metropolemi strávit hodiny v koloně způsobené dopravními nehodami. A není divu. Po vozovce mýty připomínající tankodrom se v obou směrech řítí stovky s oblibou se navzájem předjíždějících (hlavně ve stoupáních) kamionů. Mezi nimi klíčkují ukázněnější a maximální povolenou rychlost dodržující jedinci, stíhaní, dojíždění a světlí i houkačkami masírování, dokonce i zprava předjíždění smečkami nadlidi, pro něž je automobil ztělesněním jejich společenské nadřazenosti, nebo psychopaty, kteří si za volantem kompenzují různé životní frustrace. Ve vražedné bezstarostnosti je povzbuzuje i infantilní reklama, nezřídka falešně představující automobily jako ideál bezpečí a synonymum rychlosti. Není nic, co by je umravnilo. Pravděpodobnost, že narazí na dopravní policisty, je asi stejně vysoká jako šance na výhru ve Sportce. Ostatně, proč by se krotili, když mají před očima tak zářné příklady prominentních závodníků (ex-premiérů a premiérů) spěchajících tu na vlastní svatbu, jindy zase na tenisové utkání navzdory všem čarám a jízdním limitům. Podle italských ichtyologů prý umějí některé ryby napočítat do čtyř. Ze to dokážou i všichni řidiči u nás, o tom by se dalo s úspěchem pochybovat. Na prahu turistické sezony proto nezapomeňte, že se za volantem často vyplatí myslet nejen za sebe, ale i za druhé. Miloš Vávru

Stavební veletrhy

Každoroční brněnské Stavební veletrhy sice neohlašují zahájení nové stavební sezony (ta začíná daleko dřív), přesto se staly jejím symbolem. Kdy jindy se porozhlédnout po novinkách v našem oboru, než poté, co se sezona rozeběhla, stavby ožily normálním ruchem a firmy se starají o to, aby další rok byl pro ně úspěšný. Veletržní dny jsou už tradičně provázeny pohodou počasí i vystavovatelů. Nejinak tomu bude jistě i letos. Hlavním důvodem spokojenosti jsou zřejmě velmi dobré výsledky stavebnictví v loňském roce, ještě lepší než ty předchozí. Dobře jsme vykročili i letos. Příznivá zima a dostatečná zakázka, to jsou velmi výhodné startovní podmínky. Důležité ale budou i naplněné fondy investorů, ať státních, nebo soukromých. To přinese dostatek práce architektům a projektantům, realizačním firmám i výrobcům stavebních materiálů. Proto se oni, ale i developéři, regiony, společnosti zajišťující nejrůznější služby v oboru stavebnictví zúčastňují veletrhu, aby zde nabídli své dodavatelské možnosti, a také zjistili, co nového trh přináší. Odborná i laická veřejnost nejen shlédne nové technologie a výrobky, ale rovněž posoudí, co všechno naše stavebnictví dělá pro to, aby udrželo svoji konkurenceschopnost na rozšiřujícím se evropském trhu. Přeji všem účastníkům Stavebních veletrhů Bmo 2008 pěkné zážitky, nové poznatky, milá setkání a úspěšná obchodní jednání.

Ing. Václav Matyáš,
prezident Svazu podnikatelů ve stavebnictví v ČR

Stavebnictví

Murexin silný na stavbě str. 3

Nezávislost zkušebnictví str. 6

Systém Domintell str. 11

Nové hmoty a technologie ovlivňují úroveň staveb str. 12

Inženýring a poradenství str. 13

Komplexní NLB Factoring str. 13

Ušetří teplo a prosvětlí budovy str. 13

Stavební stroje přehledně str. 14

Jak si správně vybrat nová okna str. 14

Ach, ty dálnice! str. 15

Výrobní haly v Nošovicích dokončeny str. 15

Tepelná čerpadla z Francie str. 16

Kopat, či nekopat? str. 16

Technologie pro města a obce

Nedořešené čistírny str. 17

Buďte partnerem regionů str. 18

Problémy s parkováním ve městech trvají str. 18

Inovační ofenziva Dinelu str. 19

Tepelárenské dny 2008 str. 20

Vytápění a větrání jinak str. 21

Pavilon Z ovládl koně str. 2

Reklamaci můžete řešit arbitráží str. 4

Anketa SP ČR k nové daňové soustavě str. 5

O turismu už za měsíc str. 7

Cesty vedou do Ženevy str. 9

Angst + Pfister str. 24

Věda je globální

Skutečnou cenu mají jen objevy učiněné poprvé na světě

Genetika patří nepochybně k nejperspektivnějším vědeckým oborům současnosti. Hovořili jsme o tom s ředitelem Ústavu molekulární genetiky AV ČR prof. RNDr. Václavem Hořejším, CSc.

Pane profesore, jaké můžeme v nejbližší době očekávat významné objevy nebo aplikace těch existujících?

Chtěl bych na úvod upozornit, že navzdory názvu našeho ústavu se zde zdaleka nezabýváme jen genetikou. Já například pracuji v oboru molekulární imunologie. Ale všechny moderní biologické obory mají mnoho společného a zvlášť metodologicky jsou hodně příbuzné. Takže asi čtvrtina z našich dvaceti badatelských skupin se zabývá molekulární genetikou, ostatní působí v oborech jako buněčná biologie, molekulární virologie, různé imunologické problematiky apod. Pokud jde o prognózu příštích objevů, ta je prakticky nemožná. Kdybych věděl, jaké to budou, učinil bych je sám. V základním výzkumu se ty největší vždy týkají něčeho zcela nového, o čem dopředu, pokud je neučíníte, nemůžete vědět. Skutečností je, že každý týden nacházím v odborných časopisech (a sleduji jich asi padesát) několik, někdy i desítky velmi zajímavých publikací. Jejich praktický dopad lze však těžko předvídat.

Pro veřejnost je nejnámějším výsledkem moderní genetiky to, že byl sekvenován lidský genom a že výsledky, které z toho vyplývají, budou využity pro účely praktické medicíny. Bude to mít obrovské důsledky,

zejména až cena za kompletní sekvenování genomu konkrétního člověka klesne pod, řekněme, sto tisíc korun. Nebude to trvat dlouho, protože i když je tato cena dnes ještě mnohonásobně vyšší, snižuje se podobným tempem jako ceny počítačů.

Genetika má ale také nepřítele a nezřídka se z odporu vůči ní stává i politikum. Jak se na tuto věc díváte?

To je poněkud smutná věc a domnívám se, že vyplývá z nepochopení lidí. A pokud tento rezervovaný postoj vůči molekulární biologii a genetice, tomu, co souvisí třeba s umělým oplodňováním, regulací porodnosti apod., vychází z náboženských kruhů, považují to za hluboké nedorozumění. Je řada vědců, a já mezi ně patřím, kteří jsou věřící, ale chápou víru trochu jinak než títo odpůrci. Právě moderní věda, jak fyzika, tak biologie, je čím dál více slučitelná s rozumnou formou náboženství, a může mu naopak poskytovat silné argumenty. Jedinou cestou k většímu pochopení je osvěta a lepší komunikace vědců s odpůrci. Náš život je dnes naprosto prostoupen výsledky vědy, jejich technických aplikací a do budoucna bude stále více.

Co soudíte o předpojatosti vůči geneticky modifikovaným organismům – plodinám i zvířatům?

Námítky vůči nim vycházejí ze dvou okruhů. První je náboženský, kdy se tvrdí, že člověk nemá právo hrát si na Boha a měnit podstatu živé přírody. To je myslím falešné, protože člověk se snaží od počátku své existence přizpůsobit přírodu vlastním potřebám. Pokud se to nedělá v rozporu s obecně přijatými morálními pravidly a způsobem, který přináší víc škody než užítka, je to v pořádku a kvůli tomu na světě vlastně jsme.

Druhá, závažnější námitka vychází z domněnky, že genetické modifikace organismů mohou přinášet nějaká nebezpečí. Je třeba ale říci, že se všechny tyto nově vyšlechtěné odrůdy pečlivě testují, mnohem důkladněji, než je tomu u klasických odrůd. Dosud, snad s jedinou výjimkou, kdy byla jedna odrůda vyloučena z praktického využití, se žádné nepříznivé účinky neprokázaly.

Kdybychom českou genetiku zhodnotili fotbalovou terminologií, kterou dnes „kope“ liga a jak by v ní obstál ÚMG?

Obecně platí, že věda je dnes globalizovaná, že musíme soutěžit s těmi nejlepšími na Zemi a jediné, co má v základním výzkumu opravdovou cenu, jsou objevy, které učiníte jako první na světě, nebo (jak tomu často bývá) společně s jednou, dvěma skupinami vědců v jiných zemích. Nemělo by smysl u nás „objevovat“ něco, co už před pěti lety objevili v Americe. Mohu zodpovědně říci, že ÚMG patří v oblasti molekulární genetiky k tomu nejlepšímu, co u nás máme. Pozitivně na to působí i podmínky, které jsme nedávno získali v nové budově. Udělali jsme také důkladnou reorganizaci, zrušili některé neperspektivní skupiny a nahradili je nadějnějšími, vedenými mladými lidmi, včetně těch, kteří se vrátili ze zahraničí. Očekávám, že se během několika let vypracujeme na úroveň Ligy mistrů, tedy mezi přední týmy v Evropě. Dnes na ni zatím nemáme a ve srovnání s nejlepšími obdobnými ústavu ve Velké Británii, v Nizozemí nebo Německu jsme o stupínek níž. Myslím, že se nám daří tu mezeru zmenšovat, ale je to velmi těžké.

Osobně se věnujete molekulární imunologii (např. výzkumu bílých krvinek). Čím jsou její výsledky cenné především?

Imunologie je jedním z největších biologických oborů a je v ní stále co objevovat. Dala mi vzniknout novému odvětví – imunofarmakologii, která se bouřlivě rozvíjí a dnes představuje na světě trh v hodnotě desítek miliard dolarů. Asi největším úspěchem oboru jsou tzv. terapeutické monoklonální protilátky. Díky nim lze potlačit některé nežádoucí autoimunitní reakce organismu, využít je v boji proti nádorům a leukémiím apod.

Máte v ústavu dostatek mladších schopných vědců a můžete je dobře zaplatit?

Máme jich dnes opravdu dost, dokonce se o práci u nás zajímá mnohem více lidí, než jich můžeme zaměstnat. A řada se vrací ze zahraničních pobytů. Jsme omezeni především nedostatkem prostoru. Jeho zdrojem budou i pětileté přísné evaluace výsledků všech skupin, kdy ty, které nesplní kritéria, budou nahrazeny perspektivnějšími.

Všude na světě vydělávají ti, kteří se rozhodnou věnovat základnímu výzkumu, méně než ti, co jdou do aplikovaného výzkumu a nebo byznysu ve firmách. U nás ale mají jistotu, že budou dělat to, co je skutečně baví,

Dokončení na str. 2

Aktuality měsíce

Česká jezdecká špička se poprvé účastnila domácí kvalifikace SP v hale

Pavilon Z ovládly koně

Telegraficky

Tempo EU klesá

Ve 4. čtvrtletí 2007 došlo v EU k zpomalení meziročního růstu HDP na 1,6 %. Dynamika Francie a Německa klesla pod průměr eurozóny. Rostla naopak inflace, která je meziročně na úrovni 3,2 %, nejvýše za čtrnáct let. Přestože je poloviční než v ČR, způsobuje vyspělým zemím unie značné potíže a nejvíce se projevila v cenách ropy a potravin. Příznivý nebyl v posledním čtvrtletí 2007 ani vývoj platební bilance. V prosinci došlo nečekaně k propadu exportu o 2,5 %, a měsíční obchodní bilance se tak poprvé po 16 měsících ocitla v deficitu dvě miliardy eur. V lednu t. r. vzrostl sektor služeb v zemích eurozóny nejméně za poslední čtyři roky a důvěra domácností i firem je na dvouletém minimu. Pro rok 2008 očekává Eurostat hospodářský růst EU o 2 %, v eurozóně o 1,8 %. Inflace má být 2,9 %, resp. 2,6 %. (r)

Mezinárodní parkurové závody jako kvalifikace Světového poháru Centrální evropské ligy se 22.–24. února t. r. uskutečnily v pavilonu Z na brněnském výstavišti. Měsíčník Podnikatel byl jedním z mediálních partnerů.

Závody pořádala Česká jezdecká federace, zabezpečení celé akce se ujala společnost Eurohorse Promotion a jedním z partnerů byla také cateringová firma Golem. Podstatou parkurového skákání je, stručně řečeno, bezchybné překonání trati a překážek v časovém limitu. Za dotyk nebo shození překážky jsou trestné body, stejně jako za překročení časového limitu.

Na brněnské závody bylo přihlášeno 244 koní ze 14 zemí světa včetně USA, nejvíce pochopitelně z ČR, a zúčastnili se jich přední evropští závodníci. V pátek a sobotu se konaly vyřazovací boje, v neděli se pak

Snímek je z Velké ceny města Brna – FEI World Cup™ 1,40/1,45 m. Foto: www.photo-pankova.cz

jelo finále. Doplněním závodů byl také bohatý doprovodný program.

Co je vlastně CSI 2*-W?

Jde o Concours de Saut D'Obstacles Internationale – mezinárodní parkurové závody nejvyšší obtížnosti zařazené do série Světového poháru (W) a do oficiálního kalen-

dáře FEI (Mezinárodní jezdecká federace). Představují poslední kvalifikační kolo před finále SP Centrální evropské ligy a jsou pořádány s odbornou garancí České jezdecké federace. Atraktivní sportovní podívaná a maximálními výkony jezdců a koní zahrnuje i večerní show.

Protože se Světový pohár v jezdeckých disciplínách přesouvá do krytých hal, nemohla ani Česká republika jako součást Centrální evropské ligy zůstat pozadu za tímto trendem. Česká jezdecká špička tak poprvé dostala šanci získávat důležité body do žebříčku Světového poháru v hale na domácí půdě.

Kraj a město jsou pro

Záštitu nad akcí převzali hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek a primátor města Brna Roman Onderka. Ten vyjádřil mj. zájem a naději, že se Brno brzy bude s Varšavou střídát v pořádání finále Centrální evropské ligy. Podmínky k tomu v jihomoravské metropoli jsou. Pro závody byla na ploše pavilonu Z brněnského výstaviště připravena aréna o rozměrech 60 x 30 m, v níž vždy stálo 12–15 překážek o výšce od 1,15 do 1,50 m podle příslušné kategorie. Tribuny zbudované kolem arény měly kapacitu asi 2500 míst. Podle prezidenta ČJF Jaroslava Pecháčka čekají Brno ještě dvě vrcholné jezdecké akce – v červnu (20.–22. 6.) soutěž v drezuře koní v areálu na Panské Liše a na přelomu července a srpna (31. 7.–3. 8.) MS a ME ve voltiži opět na výstavišti. V září (11.–14. 9.) se pak uskuteční vrcholné jezdecké podnikání CSIO****-W v Praze na Cisařském ostrově. Více na: www.eurohorse-promotion.cz (vam)

Věda je globální

Dokončení ze str. 1

a že pokud budou mít výsledky, nikdo jejich výzkum nezruší, jak se občas stává ve firmách.

Ve veřejnosti ještě přezívá dojem, že vědci jsou u nás placeni asi jako prodáváčky v samoobsluze. Bylo to tak před lety, dnes už to, zaplať Pán Bůh, není pravda, můžeme je slušně zaplatit i my. Průměrná hrubá měsíční mzda vědeckého pracovníka, kterých máme v našem ústavu asi osmdesát, je padesát tisíc korun. Mladší začínají od pětadvaceti tisíc, starší mohou mít i dvojnásobek průměru. Já jako ředitel ústavu beru sedmdesát pět tisíc hrubého a když dělám práci dobře, mohu dostat také nějakou roční odměnu. Máme tu i studenty – diplomanty a doktorandy. Ti mají jako všude jinde na světě hluboko do kapsy, ale s tím, co dostanou od školy ve formě stipendia a od nás, si mohou přijít i na průměrnou mzdu v ČR, tedy asi na dvacet tisíc korun.

Vyučujete imunologii také na Přírodovědecké fakultě UK. Je o tento obor u nás zájem?

Imunologie se přednáší nejen na přírodovědeckých fakultách, ale také na lékařských a je o ni zájem. Jen já ročně zkouším na dvě sta studentů a máme mnohem víc zájmosti o vypracování diplomových prací a disertací, než kolik ji v našem ústavu můžeme přijmout.

Vytvářejí naše vysoké školy vhodnou půdu pro objevení talentů a jejich přípravu na budoucí vědeckou kariéru?

V tomto ohledu mám smíšené pocity. Myslím, že na většině našich vysokých škol je hodně problémů a chtělo by to nějakou hlubší reformu. Ačkoli tam pracují i týmy, které jsou vynikající, je tam také hodně toho, čemu říkáme „suché dřevo“ – lidí málo perspektivních, kteří moc intenzivně nepracují a dělají výzkum na nízké úrovni. Za nešťastný považují také současný systém financování založený na počtu přijatých studentů. Uvědomují si zároveň, že pohnout tam s problémy je relativně těžší, než v takovém kompaktním ústavu jako náš. Přesto by to změny chtělo. Nejlepší by bylo začít na zelené louce. Šance je – existuje projekt biotechnologického centra Akademie věd ČR a Univerzity Karlovy. Z tzv. bruselských peněz by měl být během několika let

vybudován společný výzkumný areál. Dohoda o tom byla podepsána loni před Vánocemi.

Ve druhé polovině 80. let minul. století jste pracoval na Harvardově univerzitě. Co jste si odsud odnesl pro roli vědce a pedagoga?

Pobýval jsem tam rok v letech 1985–1986. V našem ústavu to tehdy bylo tak, že téměř všichni mladí vědci, bez ohledu zda byli či nebyli ve straně (já jsem nebyl), dostali možnost odjet na postdoktorální pobyt na nějakém kvalitním západním pracovišti. Ač jsem byl na Harvardu bez manželky a obou malých dětí (museli zůstat doma, abych neemigroval) mám na ten rok nejlepší vzpomínky. Pobývat v místech, kde se dělá špičková věda, kde se v okruhu několika set metrů pohybuje možná desítky nositelů Nobelovy ceny, bylo něco úžasného. Můj americký šéf byl skvělý a dalo mi to hrozně moc.

Na druhé straně jsem měl možnost posoudit, že náš systém vzdělávání není špatný, že se tam mladí lidé od nás vždy velmi dobře uplatní. Příjemně mě překvapilo, že už druhý den po příjezdu jsem tam mohl začít pracovat a to, co jsem znal odsud, mi stačilo. Musel jsem si samozřejmě zvyknout na lepší přístrojové vybavení, ale to jde velmi rychle.

Relativní výdaje ČR na vědu a výzkum (pro rok 2008 dá stát necelých 23 mld. Kč a z EU má přijít dalších 13,5 mld. Kč) jsou sice asi druhé nejvyšší z transformovaných zemí EU (po Slovinsku), ale je to dostačující?

My bychom samozřejmě byli rádi, kdyby peněz na základní výzkum bylo ještě víc. Ale je třeba říci, že současné výdaje státu, byť nedosahují deklarovaných 0,7 procenta HDP, jsou i po započtení inflace asi třikrát vyšší než v roce 1996. Obávám se jen, aby nám to vydrželo. Teď je podle mě potřeba věnovat daleko víc pozornosti tomu, za co se tyto peníze utrácejí, aby byly dobře využity a nepřišly zčásti nazmar.

Má Česká republika šanci stát se něčím jako štikou vědy a výzkumu v EU?

Tím by se splnil můj sen, ale zatím bych se spokojil s mnohem skromnějšími výsledky. Byl bych rád, kdybychom se v příštích deseti letech dotáhli aspoň na solidní ev-

ropský průměr, který představuje Rakousko, Irsko nebo skandinávské země.

Podle obvyklého klíše bychom si vás měli představit jako seriózního vědce, který se plně věnuje řízení ústavu a vlastnímu bádání. Vy ale často také vstupujete do veřejných diskusí, máte dokonce svůj blog na internetu. Co vám to přináší?

Na rozdíl od západoevropských zemí, o Spojených státech nemluvě, jsou vědci u nás málo ochotni vyjadřovat se k obecnějším záležitostem, dokonce ani k věcem, které se jich přímo týkají. Zdá se mi to až patologické a zarazí mě, že ani mezi mladými lidmi se to moc nezlepšuje. To je chyba, a tak se snažím takový nebýt. Proto publikuji občas v tisku a mám svůj pravidelný blog na Aktuálně.cz.

Diskuse k internetovým vystoupením nebývají často příkladem vytříbené diskusní kultury, tolerance k názorům jiných a obyčejné lidské slušnosti. Neodrazuje vás to?

Je pravda, že některé reakce jsou až sprosté. Ale většinou je diskuse docela kultivovaná, což je i zásluha editora, který se jí snaží moderovat tak, aby nepřekračovala meze slušnosti. Jinak zastávám názor, že si každý může říkat co chce. Trochu mi vadí jen příspěvky, které jsou až nenáživné. Vyjadřují zřejmě duševní stav autorů.

Jak se díváte na popularizaci vědy u nás a její úroveň?

V poslední době se, myslím, velmi zlepšila. Např. všechny velké deníky mají pravidelné stránky věnované popularizaci vědy a jsou na úrovni, která je standardní v západní Evropě.

Máme i výrazné osobnosti, jako je v našich biologických oborech prof. Jaroslav Petr, sám také vědec, který má velký popularizační talent. Obrovskou práci v tomto směru vykonal samozřejmě dr. Jiří Grygar a další. Snažím se tomu také aspoň trochu věnovat, byť jsem na to v posledních letech neměl moc času.

Děkuji za rozhovor.

Miloš Vávra
Foto: (vam)

RNDr. Václav Hořejší, CSc. (58)

Ředitel Ústavu molekulární genetiky AV ČR, světově uznávaný molekulární imunolog. Se svou laboratoří dosáhl řady cenných výsledků při výzkumu bílých krvinek a jejich biochemické a molekulárně biologické charakterizaci. Patří k nejcitovanějším českým vědcům (podle SCI přes 6000 citací). Přednáší imunologii na Přírodovědecké fakultě UK. Výsledky jeho práce byly zveřejněny ve více než 140 původních vědeckých publikacích v mezinárodních časopisech, v 29 kapitolách v monografiích a recenzovaných sbornících, mj. ve světově známé učebnici imunologie vydané nakladatelstvím Blackwell Science, jejímž je prof. Hořejší spoluautorem, a také v desítkách přehledných a popularizačních článků. Prezident České republiky mu v roce 2004 udělil Medaili za zásluhy o stát v oblasti vědy. Je nositelem čestných vyznamenání a členem Učené společnosti ČR.

Kresba: Lubomír Vaněk

Podnikatel

Podnikatelský list pro Českou republiku

Vydává: PROFIL Brno, s. r. o.
Redakce a administrace:
Rosická 1, 602 00 Brno
tel./fax: 543 210 224–225
mobil: 602 768 918
e-mail: redakce@podnikatel-info.cz
http://www.podnikatel-info.cz
Redakce:
Petr Ihm (šéfredaktor)
Miloš Vávra (zástupce šéfredaktora)
Libor Popela (redaktor)
Obchodní oddělení:
Vlasta Piskačová, Jiřina Jonášová,
Tomáš Kovalčík, Petr Defeld, Eva
Plattková, Monika Procházková,
Tomáš Rechlík
Redakční rada listu Podnikatel:
Ing. Michael Smola, MBA, (předseda)
tajemník svazu, Svaz podnikatelů ve
stavebnictví v ČR • Ing. Petr Ihm •
Ing. Jiří Kyncl, člen sekretariátu,
Sdružení automobilového průmyslu
• Bc. Viktorie Plívová, tisková mluvčí,
Hospodářská komora ČR • Ing. Blanka
Růžičková, manažerka PR a tisková
mluvčí, Svaz průmyslu a dopravy
ČR • Ing. Ladislav Šípek, CSc., analytik,
Svaz obchodu a cestovního ruchu
ČR • Ing. Jiří Štátný, ředitel odboru,
Svaz českých a moravských výrobních
družstev • Ing. Robert Toman,
výkonný ředitel, Kompass Czech
Republic a.s. • Ing. Pavel Tunkl, člen
výkonného výboru a tajemník, Svaz
dovozců automobilů

Typografická koncepce:

Vítězslav Švalbach
Tisk:
Moravská typografie, a. s.
Heršpická 6, 639 00 Brno
Distribuce:
5P agency, s. r. o.
Masarykova 118, Business Park
Modřice, 664 42 Modřice
Placená prezentace □
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s. p.,
OZJM Ředitelství v Brně
č.j. P/2 – 1241/98, ze dne 5. 3. 1998
ISSN 1211–815x • MK ČR E 7717
Uzávěrka tohoto čísla: 12. 3. 2008

Tištěný a distribuovaný náklad
ověřuje ABC, člen IF ABC.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí.